

естественный-ать нашъ законъ или противъ длѣжность тѣ си? Само помысли, какъ бы могълъ человекъ да познай, да ли е прегрѣшилъ нѣщо противъ гражданскій-ать законъ, догдѣ понапредѣ не сравни свои тѣ дѣла съ него? Да ти кажѣ това сѣсь примѣръ. Тебѣ е позната оная правителственна уредба, чрезъ която е забранено да ся не погребавать мѣртвѣци тѣ до гдѣ ся не мивать двайси и четири часа, отъ какъ е мѣртвѣцѣ-ать издѣхналъ. Сега, ако иска нѣкой да познай, да ли е престѣпилъ тажѣ уредбѣ, треба самъ себеси да испытѣ, да ли е чакалъ двайси и четири часа споредѣ уреченно то време. Разумѣ ли сега, какъ може человекъ да си познай грѣхъ-ать?

Сынъ. Разумѣхъ, отче, но моля ти ся, изясни ми на просто, какъ треба сякѣй человекъ да испытѣ самъ себеси?

Отецъ. Кога то бы ты, сыне, зель да испыташъ себеси, па бы рекълъ така: Азъ слушаю мои тѣ родители и въ обще сячкы тѣ по стары, а особито слушаю и почитаю власть тѣ. Нѣжѣ за другы нѣща, нищо не могѣ да ся найдѣ погрѣшкѣ; не лѣжѣ, не сѣмъ никого измамилъ: слѣдователно добѣръ сѣмъ че-